

חיל-האוויר צריך לפעול כדי שעוצמת-האש של חילות-היבשה של צה"ל תספיק לצורך כל המיבצעים הטקטיים שלהם * יש למנוע מצב שבו ידרשו מטוסי חיל-האוויר לפעול כארטילריה או כתותחים מעופפים

מתנוס אינו תותח

לאלידס מה שאין לאלידנו, הוא — לתכנון וגם להקים תחליפים קרקעיים, אשר לצרכיהם יהיו שווי-ערך יעילים לעוצמת-האוויר.

אחד-מישישים של כישלון אווירי אפשרי טעמו באוקי-טובר '73. רמת-הציפיות ומידת ההסתמכות על עוצמת האוויר שלנו היו, בכל הדרגים, מן הרמטכ"ל עד אחר-רון הטוראים. כה גבוהות, עד שאיייכולתו להצדיקן ולמששן היתה — נעלה מכל צל של ספק — אחד הגורמים הראשיים, אם לא הגורם הראשי, לאובדן שיווי-המשקל שסבל צה"ל בשלב-הפתיחה של המלחמה. מראי-המקומות וההוכחות, המילוליות והכתובות, שהובאו אחרי המלחמה כראיות ש-הזהרנו, אמרנו, לא השלינו וכו', אין בם לשנות מכך שהכל ציפו, כמובן-מאליו, כי חיל-האוויר שלנו יפצץ וירסק לשבבים את הצליחה המצרית בעודנה בגדה המערבית של התעלה או, לכל היאחזר, על המים עצמם; ושכפון, יפיץ לכל רוח את הריכוזים הסוריים ויטחן לאבק את הארטילריה שלהם.

ת פיסות אלה, שהפכו תורת-חיים מיבצעית לצה"ל, הסתמכו על ההיסטוריה של השתתפות חיל-האוויר ב-קדש ובשתי-הימים — ועל אישור כל ה"לקחים" המופרזים והמוגזמים להחריד שהופקו מהן, במלחמת-ההתשה, הגדולה" (או, "מלחמת 1000 הימים", 1968—1970, לאורך כל הגבולות, ובעיקר בתעלה) שבה הוחזקו הקווים, למעשה, כימעט באמצעות עוצמת-האש האווירית לבדה.

זכור היטב, וגם כתוב במפורש ובמודגש בכל הפירי-סומים, שחיל-האוויר — אחרי ששתי-הימים — נחשב (בוודאי בעיני עצמו) אחד "החילות המסתערים הקר-קעיים", כמו החי"ר והטנקים ובצידם. גם הועלו טענות חמורות נגד מפקדים ביבשה על שנמנעו ממיצוי "תכונה" זו של עוצמת האוויר במלחמה.

בעיקר זכורה טענת אלוף (מיל.) מוטי הוד, על שאלוף (מיל.) טל נחפו מדי להסתער ברפיח, שעה שיכול היה

אלוף פלד: איפה המסקנות?

ח ילי-האוויר משמש אצלנו, כבר מזמן, כגורם-עוצמה אסטרטגי ואופרטיבי, שאי-אפשר בלעדיו. כושריו וביצועיו מתנים את עצם יכולתנו לנהל מלחמות ולנצח בן, למרות שהנסיבות האובייקטיביות אינן, בכללן, לטובתנו.

קיומה של עוצמת-האוויר תובע השקעות חומריות, המגיעות למחצית הרכש הצבאי ולחלק מתאים מן המשר-בים המוקצים לאחזקת הקיים. מבחינת כוח-האדם, חלקו האמיתי של חיל-האוויר גדול בהרבה מזה שמראים המספרים היבשים, מפני רמות-האיכות הנתבעות ומשום שרוב משרתיו — שלא ככוחות היבשה — הם משרתי סדיר וקבע.

מאת

בנימין עמידרור

הפרשן הצבאי של העולם הזה

המשמעות החשובה ביותר העולה מן ה-עובדות הללו היא, שבגלל מוגבלותנו אין כי-כוחנו ליצור וגם לקיים אלטרנטיבה שלמה ומלאה העוצמת האוויר; ולכן, אם יזוהב חיל-האוויר באופן קיצוני, ייווצר פער בתייגשיר, שיכביח את כישלוננו במלחמה.

המצרים, לעומתנו, יכולים ליצור אלטרנטיבה כזו; ואכן, ביוסי-הכיפורים הוכיחו לנו שביכולתם לפעול ביעילות סבירה, ואף להשיג את מטרותיהם המוגדרות והמוגבלות — ומכחינחם, לטיים את המלחמה בהצי-לחה — אף בתנאי נחיתות אווירית כימעט מוחלטת. אין כוונתי לקבוע כי הצלחתם היחית היתה בלתי-נמנעת, או שוודאי כי יוכלו לחזור עליה גם בכל מלחמה עתידה, אלא רק לציין שמפני עדיפותם החומרית יש